

Atlantyda, Grzegorz Guru Tyszkiewicz, Po

1.

Chyba dobrze wiesz już, jaką z dr&#oacute;g
Popłydziesz, kiedy serce rośnie Ci nadzieą,
Że jeszcze są schowane gdzieś
Nieznane lądy, kt&#oacute;re życe Twe odmienią.
Chyba dobrze wiesz już jaką z dr&#oacute;g
Wśr&#oacute;d fal i białej piany statek tw&#oacute;j popł
A jeśli tak, spotkamy się
Na jakiejś łajbie, kt&#oacute;rą szczęś
Ref. Morza i oceany grzmią
Pieśni pożegnalny ton.
Jeszcze nie raz zobaczymy się.
Czas stawić żagle i z portu wyruszyć nam w rejs
2. W kolorowych światłach keja lśni,
l gł&#oacute;wkś portu sennie mruczą "Do widzenia",
A jutro, gdy nastanie świt,
W rejs wyruszymy, by odkrywać swe marzenia.
Nim ostatni akord wybrzmi już,
Na pustej scenie nieme staną mikrofony.
Ostatni raz śpiewamy dziś
Na pożegnanie wszystkim morzem urzeczonym.